

Г. М. Труба,

*канд. філол. наук, доц.,**Одеський національний університет імені І. І. Мечникова,**доцент кафедри української мови та мовної підготовки іноземців*ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9944-0476>

ФУНКЦІОНУВАННЯ ОСВІТЯНИНА У ДИДЖИТАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

У сучасний період розвитку вищої освіти в Україні спостерігається активна інтеграція цифрових технологій, які кардинально змінюють звичні педагогічні підходи та методи навчання. Цифровізація освіти відкриває шляхи до автономії у навчанні та індивідуалізації освітнього процесу, одночасно породжуючи виклики, пов'язані з необхідністю адаптації до швидко змінюваного освітнього середовища. Головна мета статті полягає в аналізі нових можливостей та викликів, що виникають з імплементації цифрових технологій у сферу вищої освіти. Особлива увага приділяється образу освітянина і законодавству, яке регулює цей процес, включаючи законодавчі норми, що встановлюють критерії якості та напрямки розвитку освіти у цифрову еру. Важливим аспектом статті є вивчення психологічних і культурологічних викликів цифровізації, включаючи адаптаційні бар'єри, з якими стикаються освітяни та студенти. Результати недавніх досліджень вказують на складний баланс між позитивними та негативними аспектами цифрового навчання, що має стратегічне значення для розвитку онлайн освіти в Україні. У висновку статті пропонуються рекомендації щодо ефективного впровадження цифрових технологій у вищу освіту, акцентуючи на важливості розвитку цифрових компетенцій серед усіх учасників освітнього процесу та покращенні інфраструктури, необхідної для підтримки неперервного освітнього процесу.

Предмет дослідження — вплив цифрових технологій на освітній процес у вищій освіті, аналіз змін у педагогічних методах та адаптація освітян до нових умов викладання. Об'єкт дослідження — формування елітарної та бурлескної мМО освітянина у цифровому середовищі.

Наукова новизна статті полягає у введенні у науковий обіг поняття «бурлескна метамовна особистість» (бурлескна мМО), яке до цього часу не мало чіткого визначення у мовознавстві та культурології. Поняття бурлескної мМО дозволяє глибше зрозуміти динаміку мовних трансформацій у цифровому середовищі, де іронічне та пародійне використання мови стає значущим інструментом комунікації. У статті детально описано основні характеристики та особливості бурлескної мМО, зокрема її вплив на стилістичне та ідеологічне розмаїття сучасної мовної практики, що

зумовлено нестандартними способами використання мови, які традиційно не вважалися «літературними». Таке дослідження відкриває нові можливості для аналізу цифрової комунікації та взаємодії мовних ідентичностей у віртуальному просторі.

Ключові слова: освітянин, образ, цифрове суспільство, цифрові технології, вища освіта, диджиталізація освіти, законодавча база, психологічні бар'єри, цифрова компетентність.

H. M. Truba,

PhD in Philology, Associate Professor,

Odesa I. I. Mechnikov National University,

*Associate Professor of the Department of Ukrainian Language
and Language Training for Foreigners*

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9944-0476>

FUNCTIONING OF AN EDUCATOR IN A DIGITAL ENVIRONMENT

In the current period of development of higher education in Ukraine, there is active integration of digital technologies, which radically change the usual pedagogical approaches and methods of teaching. Digitalization of education opens paths to autonomy in learning and individualization of the educational process, simultaneously generating challenges associated with the need to adapt to a rapidly changing educational environment. The main goal of this article is to analyze the new opportunities and challenges arising from the implementation of digital technologies in the sphere of higher education. Particular attention is paid to the educator's image and the legislation regulating this process, including legislative norms that establish criteria for quality and directions for the development of education in the digital era. An important aspect of the article is the study of the psychological and cultural challenges of digitalization, including the adaptive barriers faced by educators and students. Recent research results indicate a complex balance between the positive and negative aspects of digital learning, which is of strategic importance for the development of online education in Ukraine. The conclusion of the article offers recommendations for the effective implementation of digital technologies in higher education, emphasizing the importance of developing digital competencies among all participants in the educational process and improving the infrastructure necessary to support continuous education.

The subject of the study is the impact of digital technologies on the educational process in higher education, analyzing changes in pedagogical methods and the adaptation of educators to new teaching conditions. The object of the study is the formation of elite and burlesque meta-linguistic personalities (mMP) of educators in the digital environment.

The scientific novelty of the article lies in the introduction into scientific circulation of the concept of «burlesque meta-linguistic personality» (burlesque mMP), which until now had no clear definition in linguistics and cultural studies. The concept of burlesque

mMP allows for a deeper understanding of the dynamics of language transformations in the digital environment, where ironic and parodic use of language becomes a significant communication tool. The article details the main characteristics and features of the burlesque mMP, including its impact on the stylistic and ideological diversity of contemporary linguistic practice, which is conditioned by unconventional ways of using language that traditionally were not considered «literary.» Such research opens new possibilities for analyzing digital communication and the interaction of linguistic identities in the virtual space.

Key words: educator, image, digital technologies, digital society, higher education, digitization of education, legislative framework, psychological barriers, digital competency.

Актуальність проблеми. Класична закрита форма закритого професійно орієнтованого навчання не спроможна задовольнити сучасні освітні запити студента, перевантаженого інформацією, а надмірна уніфікація навчального процесу лише шкодить навчальному процесу, тому цифровізація вищої освіти є незворотнім кроком.

Впровадження саме цифрових технологій робить навчання особистісно орієтованим із автономією студента як ключовий фактор, що передбачає високий рівень сформованості рефлексії, критичного та креативного мислення, відповідальності та самоорганізації [4].

Проте для ефективного використання цифрових технологій як студентами, так і освітянами необхідно не тільки володіти технічними знаннями і навичками, потрібно окреслити коло використання цифрових засобів в навчальному процесі, а також образ освітянина, який функціонує у цифровому середовищі. Адже навчальні стратегії роботи з технологіями відрізняються від тих, що застосовуються в так званому режимі офлайн, тому й освітяни весь час потребують підвищення рівня цифрової компетентності.

Окрім необхідності опанування сучасними технологіями перед освітянами є прихований виклик, який часто не беруть до уваги: сучасні студенти з перших днів оточені цифровими гаджетами і не знають часи без інтернету, тобто іншими словами студенти більш обізнані у використанні цифрових гаджетів і законів цифрового суспільства, ніж освітяни.

Предмет дослідження — вплив цифрових технологій на освітній процес у вищій освіті, аналіз змін у педагогічних методах та адаптація освітан до нових умов викладання.

Об'єкт дослідження — формування елітарної та бурлескної ММО освітянина у цифровому середовищі.

Ці формулювання відображають основну сферу вашого аналізу та конкретний аспект освітньої діяльності, який ви досліджуєте.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Тема інтеграції цифрових технологій в освітній процес є досить дослідженою, проте із розвитком науково-технологічного процесу, змінюється і сама тема. Тому варто звернути увагу на останні роботи дослідників.

У монографії «Інтеграція цифрових технологій в освітній процес: виклики та перспективи» (2022) під авторством Н.С. Саєнко, Т.П. Голуб, Ю.Е. Лавриш, В.В. Лук'яненко, І.М. Литовченко висвітлюються різноманітні аспекти використання цифрових технологій у навчанні, зокрема адаптація педагогічного процесу до новітніх цифрових інструментів та методик.

Дослідники Л. Андрейко та Ю. Скарлупіна (2019) у статті «Автономність студентів у вивченні іноземних мов: модель змішаного навчання» аналізують сприяння змішаного навчання автономії студентів через цифрові платформи для підвищення ефективності навчання.

Дослідниці Н. Голярдик та О. Гевко у роботі «Дистанційне навчання в умовах війни: виклики та можливості для системи вищої освіти України» (2023) акцентують увагу на необхідності та ефективності дистанційного навчання в кризових ситуаціях, зазначаючи важливість цифрових технологій у підтримці доступу до освіти.

У своїй науковій розвідці О. С. Котуха, О. Ю. Фонарюк, Ю. Я. Коцан-Олинець «Діджиталізація вищої освіти: пріоритети, виклики, завдання» (2023) досліджують стратегічні вектори діджиталізації вищої освіти, окреслюючи ключові виклики, з якими стикаються заклади вищої освіти під час інтеграції новітніх технологій.

Ці дослідження актуалізують питання адаптації вищої освіти до швидкозмінного технологічного середовища із його постійними викликами, які постійно вимагають нових рішень.

Мета статті та завдання. Основною метою статті є глибокий аналіз викликів і можливостей, які виникають з інтеграцією цифрових технологій у вищу освіту в Україні. Стаття зосереджена на дослідженні впливу цифровізації на педагогічні процеси у закладах вищої освіти, ідентифікації основних перепон та можливостей для розвитку в цій області.

Завдання статті уналежують:

- окреслення основних понять образу освітянина і цифрового суспільства;
- аналіз культурологічних аспектів цифровізації та їх впливу на педагогічний процес у закладах вищої освіти;
- вивчення наукових робіт вітчизняних та міжнародних дослідників, що розглядають вплив цифрових технологій на освітній процес;
- визначення факторів, які сприяють підвищенню ефективності освітнього процесу за допомогою сучасних цифрових інструментів та методик;
- розгляд психологічних та емоційних труднощів, з якими зустрічаються викладачі та студенти під час адаптації до умов цифрового навчання;
- розробка рекомендацій для оптимізації цифровізації освітнього процесу, включно з використанням цифрових технологій для розвитку критичного мислення, креативності та самостійності студентів.

Наукова новизна статті полягає у введенні у науковий обіг поняття «бурлескна метамовна особистість» (бурлескна ММО), яке до цього часу не мало чіткого визначення у мовознавстві та культурології. Поняття бурлескної ММО дозволяє глибше

зрозуміти динаміку мовних трансформацій у цифровому середовищі, де іронічне та пародійне використання мови стає значущим інструментом комунікації. У статті детально описано основні характеристики та особливості бурлескної мМО, зокрема її вплив на стилістичне та ідеологічне розмаїття сучасної мовної практики, що зумовлено нестандартними способами використання мови, які традиційно не вважалися «літературними». Таке дослідження відкриває нові можливості для аналізу цифрової комунікації та взаємодії мовних ідентичностей у віртуальному просторі.

Теоретична та практична цінність дослідження полягає у систематизації підходів до використання цифрових технологій в освіті та адаптації освітньої практики до вимог сучасного інформаційного суспільства. Теоретично, стаття робить внесок у розвиток мовознавчих та педагогічних знань, зокрема через введення і аналіз концепції бурлескної метамовної особистості, яка відображає новітні тенденції у мовній поведінці освітян у цифровому середовищі. Практична цінність зумовлена розробкою рекомендацій для оптимізації освітніх процесів з використанням цифрових інструментів, що може сприяти підвищенню якості освіти та її доступності, а також ефективнішому управлінню освітніми інноваціями на всіх рівнях навчання.

У межах цього дослідження застосовано комплексний підхід, який уналежнює кілька методологічних інструментів для аналізу цифровізації освітнього процесу та її впливу на формування метамовних особистостей освітян. Основними методами, які були використані, є: *контент-аналіз* (цей метод був застосований для аналізу 40 тис. прикладів текстів від 10 тис. акаунтів освітян у мережі, що уможливило ідентифікувати ключові характеристики елітарної та бурлескної метамовних особистостей, виявити частотність певних лексичних одиниць, стилістичні засоби та інтертекстуальні зв'язки), аналіз соціальних мереж (використовувався для визначення структури взаємодій та комунікаційних патернів між освітянами в цифровому середовищі, що уможливило вивчити динаміку обміну інформацією та формування професійних спільнот), *комп'ютерне моделювання* (використання програмного забезпечення для симуляції впливу різних типів метамовних особистостей на процес цифрової трансформації в освіті, що дозволило моделювати різні сценарії взаємодії та їх потенційні наслідки для освітнього процесу), *дискурс-аналіз* (проведено для глибшого розуміння контексту використання мови в освітніх матеріалах та соціальних мережах, що допомогло виявити приховані змістові шари, символічні значення та ідеологічні позиціонування, що характерні для цифрового дискурсу освітян), *статистичний аналіз* (використання статистичних методів для обробки зібраних даних, включаючи частотний аналіз, кореляційний аналіз та регресійний аналіз для виявлення закономірностей та залежностей у використанні цифрових технологій).

Виклад основного матеріалу. Дослідження досить великої **фактичної бази** (10 тис. акаунтів освітян у мережі і їхні 40 тис. прикладів текстів) дає змогу визначити образ освітянина. Під образом освітянина ми розуміємо метамовну особистість (далі мМО), яку розуміють як професійну мовну особистість (далі МО), яка акумулює думки інших, фактичних, мовних особистостей і створює власний універсальний

мисленнєвий простір. У цій роботі ММО буде розумітися з уточненням: ММО — це абстрактна, узагальнена МО, розуміння якої дасть змогу до глибокого розуміння та інтерпретації різних мовних і культурних контекстів, дозволить ефективно передавати зміст, зберігаючи при цьому нюанси і субтексти оригіналу.

У цифровому середовищі ММО освітянина має цікаве втілення: елітарна ММО і бурлескна ММО.

Елітарна ММО є абстрактною, узагальнюючою професійною МО професійних, академічних освітян зі збереженням традиційних цінностей, яка докладно описана у роботах А.П. Романченко [7], С.М. Романчук [6], В.А. Папіш [4], Є.С. Ігнатєвої [3], А. Жадана [2] та інших. Характерні риси елітарної ММО:

- глибоке розуміння мовної системи та її норми;
- високий рівень стилістичної та комунікативної культури;
- володіння риторичними прийомами;
- здатність створювати тексти будь-якого ступеня складності;
- інтелектуалізація;
- високий ступінь частотності книжної лексики;
- залучення інтертекстуальних елементів;
- слова зі зниженим стилістичним забарвленням (розмовна лексика, жаргонізми) є засобом для привернення уваги читача.

Бурлескна ММО (від літ. терміна «бурлеск» — жартівливе змалювання в зниженому, пародійному тоні тем і образів, про які звичайно прийнято говорити поважно [Тлумачний словник URL: <https://slovnuk.ua>]; використовує перебільшення, сатиру та грубий гумор для висміювання якогось явища, ідеї, персонажа або ситуації; часто бурлеск спрямований на пародіювання серйозних тем, перекручуючи їх до абсурду чи надмірної комічності, щоб підкреслити їхню смішність або абсурдність; у виступах та шоу бурлеск може також поєднувати музику, танець і комедійні сценки, де акцент робиться на ефектному візуальному стилі та іронічному представленні матеріалу [<https://slovnuk.me>]) є абстрактною МО, що об'єднує освітян-аматорів та інших учасників з менш формалізованим підходом до викладання, орієнтованих на широку аудиторію з використанням різноманітних інтерактивних та ненаукових форм.

Характеристики бурлескної ММО раніше не були досліджені, тому у роботі вони будуть виведені на підставі аналізу фактичного матеріалу:

- анонімність;
- можливість фейкової (брехливої) МО;
- спілкування в мережі відбувається в писемній формі, проте максимально наближений до форми усної;
- спонтанність;
- економія мовних засобів, з одного боку, та їх надлишковість — з іншого;
- підпорядкування унікальному мережевому етикету (netiquette — нетикет);
- креолізованість;
- високий ступінь маніпулятивності;

- формування «розірваного» «часткового» суб'єкта, який стає «ретранслятором» повідомлень, наслідком чого стає втрата власного «Я»;
- дистанційованість різних особистостей;
- великий відсоток обценної лексики;
- використання комп'ютерного сленгу, запозичень;
- свідоме чи несвідоме ігнорування норм літературної мови;
- використання емотиконів, емограм, написання слова чи речення великими літерами, повторення літери чи розділового знака (так звана «письмова вимова»).

Незважаючи на діаметральну різницю цих образів, характеристики функціонування у цифровому світі однакові.

Для оцінення викликів та можливостей інтеграції цифрових технологій у вищу освіту в Україні критично важливо залишатися у полі чинної законодавчої бази України, яка створює правовий фундамент для таких ініціатив: «Стратегію інноваційного розвитку України на 2010–2020 рр. в умовах глобалізаційних викликів» (№ 2632-VI), «Закон України про освіту» (№ 2145-VIII), а також численні постанови та накази, які регулюють використання електронних освітніх ресурсів та дистанційне навчання, які не тільки визначають основні напрямки розвитку освітньої галузі, але й встановлюють критерії якості та доступності освітніх послуг у цифрову добу.

Також важливим є усвідомлення культурологічної основи усіх процесів із диджиталізації, де сам процес диджиталізації виступає важливою частиною сучасного антропологічного простору.

На думку О. С. Котухи, сучасний антропологічний простір обумовлений швидким зростанням економічного розвитку під впливом технічних ресурсів та інформації. Що спричинило нову хвилю розвитку наукового методу пізнання із цифровим моделюванням та різними методами симуляції, із прозорим простором знань, колективним інтелектом [4].

Усе це спричинило виникнення таких характерних рис:

- прискорення темпів розвитку наукової думки;
- загально доступність знання;
- виникнення специфічного інструментарію для орієнтування в інформаційних даних.

Унікального значення набуває аналіз особливостей розвитку диджиталізації у закладах вищої освіти, особливо в умовах пандемії COVID-19 та повномасштабного вторгнення, коли вимушене обмеження соціальних контактів призвело до актуалізації альтернативних видів комунікативної взаємодії, що не могло оминути й освітній процес.

Серед проблем можна відзначити те, що освітня система виявилася неготовою до переходу на повну цифровізацію через недостатність матеріально-технічну базу та моральну невідповідність освітян до нових способів ведення освітнього процесу.

Логічним постає питання: діджиталізація освіти — це нова парадигма освітнього процесу чи симуляція освітньої діяльності?

Історія терміну «діджиталізація суспільства» починається з початку 70-х років ХХ століття у контексті концепції інформаційного суспільства [21]. Е. Тоффлер зазначає, що індустріальну систему освіти має прийти принципово нова — система суперіндустріальної освіти із критичним мисленням, орієнтуванням в мінливій дійсності, умінням передбачати майбутнє, — завдяки комп'ютерному навчанню, електронним відеозаписам, голографії тощо. Отже, як ми бачимо, автор ще тоді передбачив сучасні процеси

У ХХІ ст. українські університети вимушені адаптуватися до сучасних процесів удосконалення методів навчання, контролю знань, виконання поточних завдань із застосуванням класичного та діджиталізованого підходів із впровадженням цифрових технологій, збільшують роль та зацікавленість студентів у процесі навчання та підвищують загальний рівень освіти, що потребує окремої дискусії.

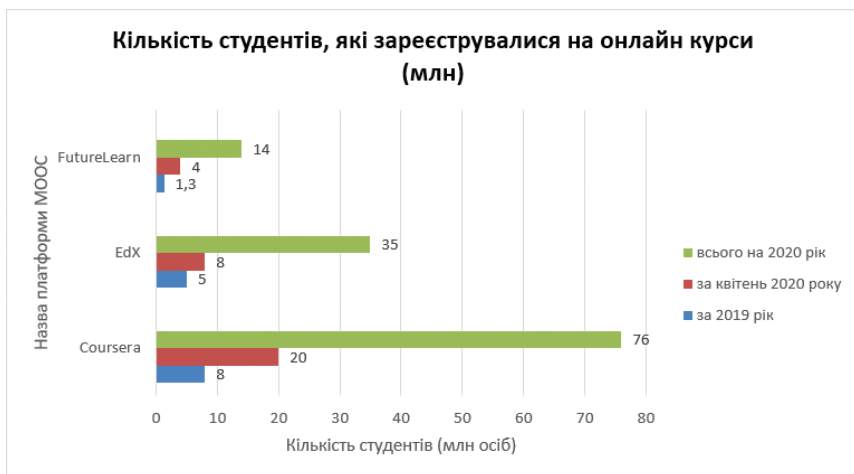
Використовуючи дані із держстату, станом на кінець 2021 року, 65,6% населення світу користується інтернет-ресурсами для освіти, у той час, як у країнах Європи відсоток сягає 87,7% населення, серед українців показники користування Інтернетом досягає рекордних 93,4%. Отже, як ми бачимо діджитальна освіта в Україні досить розвинена.

У монографії вчені О. С. Котуха, О. Ю. Фонарюк, Ю. Я. Коцан-Олинець наводять цікаву статистику пошукових запитів у пошуковій системі Google, яка демонструє відчутне зростання інтересу до безкоштовної освіти в інтернеті [4]

Статистика зростання кількості пошукових запитів, пов'язаних із електронним навчанням (Statista, 2020a)

Збільшення кількості студентів MOOC Coursera, EdX, FutureLearn у квітні 2020 року в порівнянні з 2019 роком (Shah, 2020)

Друга таблиця у тому ж дослідженні фіксує фактичне збільшення онлайн студентів на онлайн-платформах. У цьому контексті надзвичайно важливою є ініціатива порталу Дія, яка розробила вкладку цифрова освіта, де з'явилися три нові Рамки цифрових компетентностей: для підприємців, держслужбовців і освітян, де цифрова компетентність педагогічних і науково-педагогічних працівників — це знаряддя для створення освітніх стандартів, розробки освітніх програм освітніх послуг, підвищення кваліфікації освітян, цей застосунок охоплює 5 сфер цифрових компетентностей, які містять 22 компетентності та 5 рівнів володіння.

Проте надзвичайно важливо не дати цьому процесу існувати хаотично. Так, вчені О.С. Котуха, О. Ю. Фонарюк, Ю. Коцан-Олинець [4] пропонують низку правил:

- урахування матеріально-технічної бази учасників освітнього процесу;
- фактичний рівень цифрової грамотності учасників освітнього процесу;
- мотивація застосовувати технологію та готовність ефективно використовувати ці інструменти учасниками освітнього процесу;
- доцільність використання цифрових освітніх технологій учасників освітнього процесу.

Серед позитивних сторін онлайн-освіти дослідник Ф. Миралай визначив: гнучкість, економію коштів, інтерактивність, ефективність, самотайм-менеджмент, самомотивацію, самоефективність, індивідуалізація (персоналізація) навчання, розвиток навичок колаборації та кооперації, вдосконалення навичок творчого та критичного мислення, отримання нових технічних навичок, більш ефективні засоби контролю та оцінювання [19].

У 2017 група дослідників Н. Кадрі, А. Мухамед, С. Санобер, М. Куреші, А. Шаш-фін аналізувала свою роботу, зазначивши низку проблем процесу диджиталізації [20] на рівні студента, викладача, інфраструктури та технологій, і управління закладом освіти:

- розвиток інфраструктури та доступу до інтернету;
- рівень цифрової компетентності учасників освітнього процесу;
- брак часу для підготовки навчальних матеріалів з використанням цифрових засобів;
- брак впевненості в собі освітян під час використання диджитальних засобів;
- адаптація навчальних програм до нової форми викладу матеріалу.

Провівши власне дослідження на базі викладачів вишів (50 респондентів) можна зазначити наступні виклики:

- неготовність освітян до створення та використання онлайн-формату дидактичних матеріалів,
- необхідність додаткової діджитал-освіти,
- психологічні бар'єри (емоційне перевантаження (70% опитаних), невпевненість, тривожність, дратівливість, самотність, загальне погіршення психоемоційного та фізичного станів).

Вирішенням зазначених проблем може бути синхронне віртуальне навчання у режимі реального часу, що здатне забезпечити взаємодію освітян і студентів у реальному часі, студенти в змозі відразу отримати зворотний зв'язок, що позитивно впливає на ефективність навчального процесу.

Дослідження науковців Д. Гереди та В. Рашева показують, що учасники освітнього процесу переживають навчання в синхронному онлайн-середовищі краще, ніж в асинхронному, надаючи відчуття дотичності до навчальної спільноти [18].

Висновки. Дослідження великого масиву даних дало можливість глибше зрозуміти метамовну особистість освітянина в контексті сучасних цифрових змін. Встановлено, що елітарна метамовна особистість підтримує традиційні академічні цінності, забезпечуючи високий рівень стилістичної культури та інтелектуальності в педагогічній діяльності. Водночас, бурлескна метамовна особистість демонструє менш формалізований підхід, орієнтуючись на іронічне та пародійне відображення тем, що робить її доступною для ширшої аудиторії.

Основні виклики інтеграції цифрових технологій в освіту викликають необхідність врахування правових рамок, а також психологічні бар'єри, з якими стикаються освітяни та студенти. Згідно з дослідженнями, важливою є адаптація навчальних методів до можливостей цифрового навчання, щоб максимізувати його потенціал і мінімізувати негативні аспекти.

Для подолання зазначених викликів рекомендується:

1. розробка і застосування цифрових компетентностей серед усіх учасників освітнього процесу;

2. покращення інфраструктури для підтримки безперервного навчання і впровадження інноваційних методів;
3. врахування психологічного комфорту освітян і студентів, зокрема через розробку програм психологічної підтримки і адаптації до нових умов;
4. залучення студентів до активної участі у формуванні освітнього контенту, що сприятиме їхньому критичному мисленню і самостійності.

Це дослідження підкреслює важливість інтеграції цифрових технологій у вищу освіту не тільки як технічне вдосконалення, а і як стратегічний напрям розвитку освітньої галузі, що вимагає комплексного підходу та врахування багатогранності освітнього процесу.

Література

1. *Андрейко Л., Скарлупіна, Ю.* Автономність студентів у вивченні іноземних мов: модель змішаного навчання. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка (філологічні науки)*. 2019. № 325. Вип. 2. С. 260–268.
2. *Жадан А.* Інтертекстуальність як ознака елітарної мовної особистості: алгоритм дослідження. *Актуальні проблеми іноземної філології і лінгводидактики* [Електронне видання] : зб. наук. ст. здобувачів вищої освіти ф-ту інозем. філології Харків : Харків. нац. пед. ун-ту ім. Г. С. Сковороди, 2022. № 4. С. 96–99.
3. *Ігнат'єва С. Є.* Елітарна мовна особистість у синтаксичній репрезентації щоденникового дискурсу. *Філологічні студії: Науковий вісник Криворізького державного педагогічного університету*. 2013. № 9(2). С. 246–257.
4. *Котуха О. С., Фонарюк, О. Ю., Коцан-Олинець, Ю. Я.* Діджиталізація вищої освіти: пріоритети, виклики, завдання. *Проблеми сучасних трансформацій*. Серія право, публічне управління та адміністрування. 2023. № 6(1). С. 67-73
5. *Папіш В. А.* Мовна особистість та вишукана мовна особистість як ключові поняття теорії лінгвоперсонології. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»*. Серія «Філологія». 2022. №13(81). С. 306–310.
6. *Романченко А. П.* Елітарна мовна особистість в епістолярному та щоденниковому дискурсах: аспекти дослідження. *Проблеми загального і слов'янського мовознавства*. 2018. № 1. С. 111-120.
7. *Романчук С. М.* Студент як елітарна мовна особистість: формування загальних та спеціальних компетенцій. *Закарпатські філологічні студії*. 2021. № 26(2). С. 56–62.
8. *Саєнко Н. С., Голуб Т. П., Лаєриш Ю. Е., Лук'яненко В. В., Литовченко І. М.* Інтеграція цифрових технологій в освітній процес: виклики та перспективи : монографія. Київ : Центр учбової літератури, 2022. 220 с.
9. Тлумачний словник. URL: <https://slovnyk.ua> (дата звернення: 10.05.2024)
10. Україна. Верховна Рада України. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010–2020 рр. в умовах глобалізаційних викликів. 2010. № 2632-VI. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2632-17> (дата звернення: 10.05.2024).

11. Україна. Верховна Рада України. «Стратегія інноваційного розвитку України на 2010 — 2020 рр. в умовах глобалізаційних викликів». 2010. № 2632-VI. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2632-17> (дата звернення: 10.05.2024).
12. Україна. Верховна Рада України. Закон України «Про освіту». 2017. № 2145-VIII. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2145-19> (дата звернення: 10.05.2024).
13. Україна. Кабінет Міністрів. Постанова № 1155. 2007. Державна цільова науково-технічна та соціальна програма «Наука в університетах» на 2008–2017. *Офіційний вісник України*, 72, 2708 (дата звернення: 10.05.2024).
14. Україна. Міністерство освіти і науки України. Наказ «Про затвердження Положення про електронні освітні ресурси». № 1060(2018). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1695-12> (дата звернення: 10.05.2024).
15. Україна. Міністерство освіти і науки України. Наказ «Про затвердження Положення про дистанційне навчання» 2013. № 466. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0703-13> (дата звернення: 10.05.2024).
16. Україна. Міністерство охорони здоров'я України. Проект наказу «Про затвердження Санітарного регламенту для закладів загальної середньої освіти», (2020). URL: <https://moz.gov.ua/article/public-discussions/proekt-nakazu-ministerstva-ohoroni-zdorovja-ukraini-pro-zatverdzhennja-sanitarnogo-reglamentu-dlja-zakladiv-zagalnoi-serednoi-osviti> (дата звернення: 10.05.2024).
17. Україна. Указ Президента № 344/2013. 2013. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/344/2013> (дата звернення: 10.05.2024).
18. Україна. Указ Президента України № 5/2015. 2015. Стратегія сталого розвитку Україна — 2020. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5/2015> (дата звернення: 10.05.2024).
19. *Gedera, D. S. P.* Students' Experiences of Learning in a Virtual Classroom. *International Journal of Education and Development Using Information and Communication Technology (IJEDICT)*. 2014. № 10 (4), pp. 93-101. URL: <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1059024.pdf> (дата звернення: 10.05.2024).
20. *Miralay F.* Evaluation of distance education practice in 2020 covid 19 pandemic process. *Near East University Online Journal of Education*. 2020. № 3 (2), pp. 80-86. URL: <https://dergipark.org.tr/en/pub/neuje/issue/57004/802701> (дата звернення: 10.05.2024).
21. *Quadri N. N., Muhammed, A., Sanober, S., Qureshi, M.R. N., & Shah, A.* Barriers effecting successful implementation of e-learning in SaudiArabian universities. *International Journal of Emerging Technologies in Learning (IJET)*. 2017. № 12(06). Pp. 94-107. URL: <https://doi.org/10.3991/ijet.v12i06.7003> (дата звернення: 10.05.2024).
22. *Toffler A.* Future Shock. URL: <https://ru.scribd.com/document/442117713/alvin-toffler-future-shock>

References

1. Andreiko, L., Skarlupina, Yu. (2019), Avtonomnist studentiv u vyvchenni inozemnykh mov: model zmeshanoho navchannia [Students' Autonomy in Foreign Language Learning: A Blended Learning Model]. *Visnyk of Luhansk Taras Shevchenko National University. Philological Sciences*, No. 325, Issue 2, pp. 260–268. [in Ukrainian].
2. Zhadan, A. (2022), Intertekstualnist yak oznaka elitarnoyi movnoyi osobystosti: alhorytm doslidzhennia. Aktualni problemy inozemnoyi filolohiyi i linhvodydaktyky [Intertextuality as a Feature of Elite Language Personality: Research Algorithm. Current Issues of Foreign Philology and Linguodidactics] [Electronic Edition]: *Collection of Scientific Papers of Students of the Faculty of Foreign Philology of Hryhoriy Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University*. Kharkiv. 2022. No. 4, pp. 96–99. [in Ukrainian].
3. Ihnatieva, S. Ye. (2013), Elitarna movna osobystist u syntaksychniy reprezentatsiyi shchodennykoho diskursu [Elite Language Personality in the Syntactic Representation of Diary Discourse]. *Filolohichni studiyi: Naukovyi visnyk Kryvorizkoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu*. 2013. No. 9(2), pp. 246–257. [in Ukrainian].
4. Kotukha, O.S., Fonaryuk, O. Yu., & Kotsan-Olynets, Yu. Ya. (2023), Didzhytalizatsiya vyshchoyi osvity: priorityty, vyklyky, zavdannia [Digitalization of Higher Education: Priorities, Challenges, Tasks. Problems of Modern Transformations]. *Problemy suchasnykh transformatsiy. Seriya pravo, publichne upravlinnia ta administruvannia*. 2023. No. 6(1). [in Ukrainian].
5. Papish, V. A. (2022), Movna osobystist ta vyshukana movna osobystist yak kliuchovi ponyattia teoriiy linhvopersonolohiyi [Language Personality and Elite Language Personality as Key Concepts of Linguopersonology Theory]. *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu «Ostrozka akademiya», seriya «Filolohiya»*. 2022. No. 13(81), pp. 306–310. [in Ukrainian].
6. Romanchenko, A. P. (2018), Elitarna movna osobystist v epistolarnomu ta shchodennykomu diskursakh: aspekty doslidzhennia [Elite Language Personality in Epistolary and Diary Discourses: Research Aspects]. *Problems of General and Slavic Linguistics*. 2018. No. 1, pp. 111-120. [in Ukrainian].
7. Romanchuk, S. M. (2021), Student yak elitarna movna osobystist: formuvannia zahalnykh ta spetsialnykh kompetentsiy [Student as an Elite Language Personality: Formation of General and Special Competencies]. *Zakarpatski filolohichni studiyi*. 2021. No. 26(2), pp. 56–62.
8. Saienko, N. S., Holub, T. P., Lavrysh, Yu. E., Luk'yanenko, V. V., Lytovchenko, I. M. (2022), *Intehratsiya tsyfrovyykh tekhnolohiy v osvitniy protses: vyklyky ta perspektyvy [Integration of Digital Technologies into the Educational Process: Challenges and Prospects: Monograph]*. Kyiv: Tsentri uchbovoyi literatury, 2022. 220 p. [in Ukrainian]
9. Explanatory Dictionary. URL: <https://slovnuk.ua> (дата звернення: 10.05.2024).
10. Ukraine. Verkhovna Rada of Ukraine (2010) Strategy of Innovative Development of Ukraine for 2010–2020 in the Conditions of Globalization Challenges. No. 2632-VI. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2632-17>. [in Ukrainian].

11. Ukraine. Verkhovna Rada of Ukraine. «Strategy of Innovative Development of Ukraine for 2010 — 2020 in the Conditions of Globalization Challenges». No. 2632-VI. (2010). URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2632-17>. [in Ukrainian].
12. Ukraine. Verkhovna Rada of Ukraine. Law of Ukraine «On Education». No. 2145-VIII. (2017). URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2145-19> (дата звернення: 10.05.2024)
13. (2007) Ukraine. Cabinet of Ministers. Resolution No. 1155. State Target Scientific and Technical and Social Program «Science at Universities» for 2008–2017. Official Bulletin of Ukraine, 72, 2708. [in Ukrainian].
14. (2018) Ukraine. Ministry of Education and Science of Ukraine. Order «On Approval of the Regulation on Electronic Educational Resources». No. 1060. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1695-12>. [in Ukrainian].
15. (2013) Ukraine. Ministry of Education and Science of Ukraine. Order «On Approval of the Regulation on Distance Learning» No. 466. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0703-13>. [in Ukrainian].
16. (2020) Ukraine. Ministry of Health of Ukraine. Draft Order «On Approval of the Sanitary Regulation for Institutions of General Secondary Education». URL: <https://moz.gov.ua/article/public-discussions/proekt-nakazu-ministerstva-ohoroni-zdorovja-ukraini-pro-zatverdzhennja-sanitarnogo-reglamentu-dlja-zakladiv-zagalnoi-serednoi-osviti>. [in Ukrainian].
17. (2013) Ukraine. Presidential Decree No. 344/2013. National Strategy for the Development of Education in Ukraine for the Period until 2021. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/344/2013>. [in Ukrainian].
18. (2015) Ukraine. Presidential Decree No. 5/2015. Strategy for Sustainable Development «Ukraine — 2020». URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5/2015>. [in Ukrainian].
19. Gedera, D. S. P. (2014,) Students' Experiences of Learning in a Virtual Classroom. *International Journal of Education and Development Using Information and Communication Technology (IJEDICT)*. No. 10 (4), 93-101. URL: <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1059024.pdf>. [in English].
20. Miralay, F. (2020), Evaluation of Distance Education Practice in 2020 COVID-19 Pandemic Process. *Near East University Online Journal of Education*. No. 3 (2), 80-86. URL: <https://dergipark.org.tr/en/pub/neuje/issue/57004/802701>. [in English].
21. Quadri, N. N., Muhammed, A., Sanober, S., Qureshi, M.R. N., & Shah, A. (2017), Barriers Affecting Successful Implementation of E-Learning in Saudi Arabian Universities. *International Journal of Emerging Technologies in Learning (IJET)*. (2017). No. 12(06), 94-107. URL: <https://doi.org/10.3991/ijet.v12i06.7003>. [in English].
22. Toffler, A. (1970), Future Shock. URL: <https://ru.scribd.com/document/442117713/alvin-toffler-future-shock>. [in English].